

A MAGISTRATURA

El passat dimarts, dia 18, va celebrar-se judici als despedits de Les Torres, a la magistratura de treball nº 6 de Barcelona. La vista, que va durar una hora i mitja, havia mogut una notable expectació, per lo qual vàren aplegar-se uns setanta granollerins a l'hora assenyalada, la majoria dels quals no pogueren entrar a la reduïda sala de l'edifici de la Ronda de Sant Pere.

La Colònia Agrícola «Santa Maria del Vallés» coneguda popularment per «Les Torres», acull a 45 nens i joves de 6 a 18 anys, separats de casa seva per problemes familiars greus. A més administra unes 75 Has. de terreny dedicat principalment a l'explotació agrícola. L'educació d'aquests nois exigeix de tenir medis suficients i educadors especialitzats per aconseguir la seva inserció a la societat i no pas persones marginades: delinqüents, malalts, parats, alcohòlics, etc.

Un nou concepte del que és «PEDAGOGIA»

Des del 1973 un equip d'educadors amb entença i consciència professional ha treballat amb aquests nens i joves amb uns medis molt escassos. Malgrat això ha intentat d'aconseguir; la Promoció d'activitats de gran valor pedagògic per aconseguir una major solidaritat i crear actituds de cooperació dels nens amb els seus companys i els adults; s'han organitzat tallers de bicicletes, «peñas» ciclistes, bar, cooperatives hortícoles i avícoles, grups de neteja, serveis de menjador... De portar a terme un ensenyament escolar adaptat a les necessitats dels nens i evitant accions repressives. D'impulsar una consciència comunitària en les normes de convivència a través d'òrgans de participació com són: l'assemblea setmanal de nens i educadors, grups de dormitoris, els grups de cooperatives, els grups escolars, etc.

En fer-se càrrec de l'educació a l'any 1973, l'equip actualment despedit, la situació real de Les Torres era deplorable, projectant la institució la típica imatge de reformatori. Després de quatre anys de treball, aquesta imatge s'havia canviat, tan a dintre (reforma de la cuina, llits nous, sales d'esbarjo, escola nova, furgoneta,) com a fora (s'ha establert una xarxa de persones de la comarca i d'altres llocs que han fet amistat amb els nois a través d'activitats de colònies d'estiu, grups d'esplai, camps de treball, i iniciatives individuals, a més s'ha facilitat als nens i adolescents sortides amb nois i noies dels voltants).

De fet, s'havia muntat una experiència singular al nostre país, coherent amb els criteris més actuals de la pedagogia.

Aquest treball tan important ha estat tallat ara de forma totalment arbitrària, apel·lant a dificultats econòmiques que són inexplicables si tenim en compte la quantitat de recursos que es podrien movilitzar.

D'una manera totalment injusta s'ha despedit a tot l'equip d'educadors responsables, sense preveure cap alternativa vàlida per als nens i

Les Reivindicacions

En educadors de «Les Torres» creuen necessàriament l'assoliment dels següents punts:

- 1 — Readmissió immediata dels despedits.
- 2 — Continuitat de l'experiència educativa dins la línia seguida fins ara.
- 3 — Dimissió total del director, senyor Lluís Domènech, Pardo i traspàs de la responsabilitat pedagògica a l'equip despedit.
- 4 — Dimissió dels membres de l'actual patronat arrelat a la comarca que assumeixi la línia educativa de l'equip despedit i sigui capaç de tirar endavant les múltiples capacitats econòmiques del patrimoni de l'Obra Tutelar Agrària (1.500 Has. agrícoles a Gimenezs, Lleida, i 75 Has. a Lliça).

5 — Obertura de la institució a les necessitats d'educació especial de la comarca.

6 — Denunciar el fet de que l'administració de l'estat es desentengui de manera sistemàtica dels problemes dels centres d'educació especial que haurien de tenir prioritat pel seu caràcter eminentment social.

Arrel de l'acomiadament dels educadors, va ser creada una comissió per a la defensa de Les Torres, que va organitzar diverses xerrades on era explicada la problemàtica del centre, també va confeccionar documents i notes informatives per adreçar a la premsa. Aquesta comissió, va promoure, així mateix, dues recollides de més de 400 signatures cada una, apojant a l'equip pedagògic. La comissió, doncs, ha acomplert uns objectius importants; ha donat a conèixer el problema, tot sensibilitzant l'opinió pública de la realitat existent.

PALAU DE PLEGAMANS

SIS NENS EXPULSATS SENSE MOTIU

ESCÀNDOL A L'ESCOLA

Tot just començar el nou trimestre escolar, han estat expulsats d'un centre escolar, l'escola de Palau de Plegamans (anteriorment anomenat «Marinada»), 6 nens en període d'ensenyança general bàsica.

Els antecedents d'aquesta expulsió es remunten al passat estiu, quan els pares dels 130 nens que assiteixen a l'escola varen decidir de crear una cooperativa i adquirir el centre escolar que era a mans privades. Va acordar-se de fer uns estatuts que regulin el funcionament de la cooperativa i d'imposar cada un, un pagament de 50.000 pessetes com a forma inicial d'adquirir les propietats de l'edifici, mobiliari, etc.

Els pares de la canalla que ara han expulsat, mostraren certs recels, per quant els estatuts que han de regir la nova cooperativa no apareixen per enlloc i en Joan Vergés, que s'erigeix en President de la comissió gestora, no vol expedir cap certificació conforme han estat entregades les 50.000 pessetes al fons de la comunitat, tot aduint que aquest document no és necessari. En Joan Vergés, que segons sembla, té un taller on fabrica llantes de cotxe, a Sant Fost s'ha erigit en president de la Junta Gestora sense haver tingut lloc cap assemblea de socis.

Els dos pares dels sis nans (2 d'un i 4 de l'altre) afectats han decidit de presentar una denúncia al Ministeri d'Educació i Ciència, perquè consideren injusta la expulsió; així mateix denuncien personalment a Joan Vergés d'exercir una acció directa damunt la canalla, per haver estat ell qui, un per un, els va treure de cada classe i per constituir-se en president d'una junta rectora sense estatuts de l'entitat.

En espera de la sentència

Rafel Calderón, advocat defensor dels educadors acomiadats: Joan Segalés, Montserrat Murtra, Josep Coromines i Ramón Gänzer; va dir al magistrat, que no era procedent la carta d'acomiadament. Va plantejar molt per sobre la gran problemàtica de fons que mou aquest afer; perquè des del 1973, que hi treballa l'actual equip, la direcció els hi ha reconegut la seva línia pedagògica; quatre anys més tard, es a dir, a començaments de l'actual curs hi vàrem haver canvis en els nivells pedagògics del centre, que, per la seva importància vàrem provocar la dimissió del mestre d'ensenyança general bàsica l'Alfons Martinell. Moment en el que l'equip d'educadors va creure que era erròni el nou plantejament que impossava la direcció, però aquesta els va privar de qualsevol tipus d'actuacions contràries, fins hi tot s'els vàren prohibir les reunions pedagògiques que els educadors realitzaven per a millorar la seva labor pedagògica. L'equip d'educadors realitzaven per a millor dur a terme la seva labor pedagògica. L'equip d'educadors era pressionat per tots quatre costats, fins el punt que les trucades telefòniques que rebien eren espiaades, per ordre expressa del director. Tal situació va esclatar en l'acomiadament de l'equip, arrel dels esdeveniments del passat dia 27 d'octubre, on un grup de persones s'adreçaren al centre per tal de manifestar al director, el seu desacord amb els canvis haguts.

La postura del centre és irreconciliable, i no admet el diàleg; per tant, els quatre educadors hauràn d'esperar la sentència del magistrat per poder o no continuar llur tasca educativa, i en el cas que el magistrat els doni la raó, hauran d'enfrontar-se a l'article 35 de la llei de relacions laborals, que avui, és en suspens.

DOMÈNEC FORNS